

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af katastrofeværn og offentligt redningsvæsen [af Kurt Brauer m. fl.].

(Forslaget til folketingsbeslutning (nr. VI) findes i tillæg A. sp. 2153, fremsættelsen i tidenden sp. 1104).

Sagen sattes til forhandling.

Indenrigsministeren (Poul Sørensen): Det forslag til folketingsbeslutning, som nu er fremsat fra SFs side, svarer stort set til det forslag, som blev fremsat i 1966, og som ikke blev færdigbehandlet her i tinget. Den daværende indenrigsminister var dengang temmelig afvisende over for forslaget, og jeg må sige, at heller ikke hos mig vækker forslaget nogen sympati.

Først og fremmest er jeg helt uenig i det, der er et af hovedformålene med forslaget, nemlig at få afskaffet vort civilforsvar. Dette formål kan jeg selvsagt ikke gå ind for. Jeg mener, at alle, der ved, hvilket behov for rednings- og hjælpeaktioner en krig fører med sig, må have svært ved at acceptere dette forslag. Investeringen i civilforsvaret, der jo under en krig skal varetage rent humanitære hjælpeopgaver, må betragtes som en del af den forsikringspræmie, som samfundet må betale for at være bedst rustet til at hjælpe befolkningen mod følger af en krigs ulykker.

Når det endvidere i bemærkningerne til forslaget siges, at et andet hovedformål med forslaget er en samling og effektivisering af de forskellige instanser, der yder assistance ved ulykker, vil jeg gerne hertil sige, at vi naturligvis i regeringen er enige i, at man til stadighed må være opmærksom på, at der er den fornødne kontakt og det fornødne samspil mellem de myndigheder og institutioner, der yder assistance ved ulykker og katastrofer. Selv om der altid kan være et og andet at rette, mener jeg, at de forskellige myndigheder og institutioner, der har med redningsvæsenet at gøre, yder et fortrinligt arbejde og har et samarbejde, som ikke giver rimelig anledning til kritik.

Den kritik, der i bemærkningerne til forslaget er fremsat af, at en del af disse opgaver løses af militæret, forekommer mig

særlig malplaceret. For det første er den danske sø- og fyrredningstjeneste, der hører under forsvaret, berømmet både her i landet og i udlandet for sit fremragende og effektive redningsarbejde. For det andet ville det samfundsmæssigt være spild af penge at investere store summer i en civil redningstjeneste, når forsvaret har og skal have en redningstjeneste med henblik på en krigssituation. Når man har en sådan organisation, er det kun naturligt og rimeligt, at den også udnyttes i civilt øjemed.

Også forslagsstillernes kritik af det kommunale brandvæsen forekommer mig lidt besynderlig i en tid, hvor alle dog ellers synes at være enige om, at varetagelsen af fælles opgaver i stadig større omfang bør lægges ud til kommunerne. Kritikken af de private redningskorps, hvis effektive og serviceprægede virksomhed jo er almindeligt anerkendt, finder jeg også beklagelig.

Jeg kan i øvrigt til slut oplyse, at vi i ministeriet i øjeblikket behandler et forslag fra civilforsvarsstyrelsen om etablering af et såkaldt fredsmæssigt katastrofeberedskab. Dette forslag, som vi endnu ikke er færdig med at behandle, indebærer dels en øget anvendelse af civilforsvaret under katastrofer i fredstid, dels en udbygning af samarbejdet mellem civilforsvaret og andre institutioner, der yder bistand under katastrofer.

Alt i alt er min sympati for de tanker, der ligger bag fremsættelsen af forslaget, som sagt meget behersket. Det kan ikke forventes, at regeringen vil kunne medvirke til forslagens gennemførelse.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kurt Brauer): Tillad mig at indlede med at takke ministeren for den forholdsvise velvilje, der trods alt kom til udtryk derved, at han ikke totalt afviste overhovedet at beskæftige sig med dette forslag. Efter den behandling, tanken om et katastrofeværn fik, da forslaget herom sidst var fremsat i det høje ting, har der været al mulig grund for mig til at indstille mig på størst mulig nøjsomhed med hensyn til at vente mig tilslutning, og jeg er også forberedt på, at tanken vil møde en del skepsis blandt partiernes ordførere. Men det må vel være muligt i debatten denne gang at komme lidt videre end sidst.

Sidst havde debatten her i salen en kede-